

ת"פ 1572/08/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אהרון רון אזולאי, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 1572-08-15 מדינת ישראל נ' אזולאי

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אהרון רון אזולאי - הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' בר קירמה, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד ורד בירגר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, איומים וחבלה חמורה, בגין מעשים שביצע ביום 28.3.15. באותו מועד, סמוך לשעה 02:10 הבחינו שוטרים בנאשם אשר ישב במושב שליד הנהג ברכב חונה ומחזיק בידו חומר החשוד כסם. אחד השוטרים ניגש אל הנאשם וביקש ממנו לרדת מהרכב. השוטר ביצע חיפוש ברכב ומצא סיגריה שהכילה סם מסוג חשיש. השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב וביקש ממנו להיכנס לניידת המשטרה. הנאשם סירב והחל להשתולל. השוטר הודיע לו שהוא עצור. הנאשם התנגד למעצרו ופגע עם מרפקו בבטנו של השוטר. השוטר השתמש בכח והתפתח מאבק, במהלכו השוטר נחבל ונגרם לו שבר בכף היד. בהמשך, במהלך נסיעה בניידת לכיוון תחנת המשטרה, הנאשם השתולל דפק על חלון תא העצורים, קילל ואיים על השוטרים, ואמר להם שהם לא יודעים עם מי הם הסתבכו, וכי הם יכירו אותו והוא "יראה להם". כן אמר "חכה חכה אני אבוא אליך, אני אזיין אותך ואת אמא שלך אתה לא מכיר אותי". בחניה של תחנת המשטרה דחף הנאשם שוטר כדי למנוע ממנו לאזוק אותו, ובעקבות כך השוטר ריסס גז פלפל לעבר פניו. כשנכנס לתחנה איים הנאשם על שוטר באומרו "יש לי מלא כסף גם לשלם לרוצח שכיר". הצדדים הסכימו בנוסף על העובדה לפיה השוטר בידו של השוטר נגרם כתוצאה מתנועה סיבובית לא נכונה או עיקום של היד כתוצאה מהמאבק בין השוטר לנאשם.

2. בין הצדדים נערך הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, והוסכם כי הנאשם יודה בעובדותיו ויורשע. עוד

הוסכם, כי יוכן בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 27.8.17 מלמד כי הנאשם בן 27, רווק, בוגר 11 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, גר בבית הוריו ועובד כתקליטן. הנאשם תיאר קשר קרוב להוריו. במהלך שירותו הצבאי ריצה הנאשם שני עונשי מאסר בכלא צבאי, האחד בגין נפקדות והשני בגין עבירת סמים. מאז סיום שירותו עובד כתקליטן ואף הקים אולפן מוזיקה. הנאשם תיאר שימוש בסמים קלים הן על רקע חברתי וכן כדי להתמודד עם תחושת עצב ומצוקה, אך שלל התמכרות או השפעה על אורח החיים היומיומי ואינו מגדיר זאת כבעיה. ביחס לאירוע המתואר בכתב האישום, הנאשם לא הכחיש כי נמצאו סמים ברכבו, אך שלל אלימות כלפי השוטרים, וטען כי השוטר נהג בו באלימות והוא הגיב כלפיו בתוקפנות מילולית ודחף אותו, אך לא היכה אותו באגרופ. עם זאת, מוכן להתבונן בהתנהלותו ולבחון אלטרנטיבות לדרך בה נהג. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים שהוא, ככלל, נורמטיבי, מבטא שאיפות להתפתחות מקצועית, אך מתאפיין בנטייתו לפעול באימפולסיביות, מתקשה לחיות בנפרד ממשפחת המוצא, משתמש בסמים כדרך להשתייכות חברתית. אמנם קצינת המבחן התרשמה מנטייה לשימוש לרעה בסמים, ברם לא התרשמה מקיומה של התמכרות. קצינת המבחן ציינה כי שקלה אפשרות להמליץ על ענישה בדמות שירות לתועלת הציבור ואולם לשם כך נדרש ניקיון מוחלט מסמים. הנאשם הביע אמביוולנטיות ביחס לבקשת שירות המבחן כי ימסור בדיקות שתן, ביקש להתייעץ עם עורכת דינו ולאחר מכן כלל לא חזר לשירות המבחן. לנוכח האמור קצינת המבחן ביקשה שאם בית המשפט יחליט על ענישה של שירות לתועלת הציבור, הדיון ידחה בחודשים כדי לבחון התאמתו.

4. בדיון שהתקיים ביום 17.10.17 ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו בכתב האישום המתוקן. הבקשה נדחתה בהחלטה שניתנה באותו היום. עם זאת, התבקשה הבהרה משירות המבחן בנוגע לעובדות האירוע שהוצגו לנאשם, בשל ספק שעלה, שמא כתב האישום המתוקן לא עמד לפני שירות המבחן טרם עריכת התסקיר.

לאחר הדיון הודיעו הצדדים כי הסכימו לשוב ולתקן את כתב האישום ולהשמיט ממנו עבירת סמים שיוחסה לנאשם, וביקשו לתקן את הכרעת הדין בהתאם. הכרעת הדין תוקנה על פי הסכמת הצדדים, ותוכנה כמפורט לעיל.

5. ביום 30.10.17 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר תואר, כי קצינת המבחן קראה יחד עם הנאשם את כתב האישום המתוקן ובדקה עמו כיצד הוא רואה את המתואר בו ובהסדר הטיעון שעליו הסכים וצוין כי גם לפני קצינת המבחן טען הנאשם כי לא ידע מהם פרטי ההסדר שעליהם הסכים. קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם אמנם שולל התנהגות אלימה מצדו וחש כי נגרם לו עוול, אך מוכן להתבונן בהתנהלותו ולראות אלטרנטיבה לדרך בה פעל, וכי כיום הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ומבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד. לפיכך המליצה קצינת המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור, באם בדיקות שתן שימסור ימצאו נקיות מסמים. הנאשם ביטא נכונות לבצע בדיקות שתן, וגם צו שירות לתועלת הציבור, במידה ויידרש. עוד צוין כי הנאשם ביטא חרטה, וההתרשמות היא שההליך המשפטי והשלכותיו היוו גורם מרתיע וממתן עבורו לעתיד, ולפיכך התבקשה דחיה של חודש ימים על מנת להיערך להכנת תכנית בעניינו. הדיון נדחה כפי שהתבקש ושירות

המבחן התבקש להתייחס גם להכרעת הדין המתוקנת.

6. ביום 29.11.17 הוגש תסקיר משלים נוסף ממנו עלה, כי הנאשם ביטא לפני קצינת המבחן הבנה שנהג באופן שגוי, בין היתר, בשל היותו תחת השפעת אלכוהול וכי היה עליו לציית לשוטר ולהימנע מעימות עמו. הנאשם שב וטען כי לא פעל באלימות, אלא רק הגיב להתנהגותו התוקפנית של השוטר כלפיו, וכי לא הייתה לו כוונה לפגוע בשוטר או לגרום לו נזק. הנאשם מסר בדיקות שתן, שבאחת מהן נמצא שרידי סם מסוג קנאביס. הנאשם טען כי לא עישן וכי אינו מעשן סמים מכל סוג, אלא שבמסגרת עבודתו נחשף באופן קבוע לעישון סמים וכן כי אביו צורף קנאביס רפואי בשל מצבו הפיסי בבית בו הם מתגוררים. הנאשם גילה נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור, אך בשל ממצאי הבדיקה, שירות המבחן לא המליץ על עונש זה. קצינת המבחן חשפה לבטיה ביחס לנאשם, אשר מחד גיסא הוא צעיר ללא עבר פלילי משמעותי, עובד לפרנסתו, מבטא רצון לקיום אורח חיים תקין, מבין כי פעל באופן שגוי, מודע לפגיעה שנגרמה לשוטר ומביע חרטה על מעורבותו בפלילים, אך מאידך גיסא, ממעיט מחומרת העבירות, חש כי נגרם לו עוול על ידי השוטר, ובעיקר - מסר שלוש בדיקות שתן מתוכן שתיים מכילות שרידי סם. בסופו של תסקיר נכתב, כי אם בית המשפט יראה לנכון לאפשר לנאשם תקופת ניסיון של שלושה חודשים שבמהלכה ימשיך וימסור בדיקות שתן נוספות שיעידו על ניקיון מסמים, שירות המבחן נכון להכין בעניינו תכנית שירות לתועלת הציבור.

7. בקשת הנאשם לדחות את הדיון בשלושה חודשים נדחתה ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר סופי בעניינו.

8. תסקיר נוסף מיום 14.12.17 מלמד כי הנאשם מסר בדיקת שתן נוספת שנמצאה נקייה מסמים. עם זאת, שירות המבחן סבור כי בהיעדר תקופת ניסיון והוכחה לניקיונו של הנאשם מסמים, וכן לאור העובדה ששתי בדיקות מתוך ארבע בדיקות שמסר נמצאו מכילות שרידי סם, לא ניתן לבוא בהמלצה סופית לעניין העונש, שכן על פי מחויבות שירות המבחן מול מסגרת השירות לתועלת הציבור, יש דרישה לניקיון מוחלט מסמים. לנוכח האמור לא המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של שירות לתועלת הציבור, אך המליץ לשקול, בין יתר שיקולי הענישה, את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

9. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 4.2.18 מלמדת כיה נאשם כשיר לרצות עונש זה.

10. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שמונה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לשוטר, תוך שעמדה על נסיבות ביצוע העבירות והתנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן.

11. ב"כ הנאשם ביקשה שוב ושוב לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש ולאפשר לנאשם לערוך בדיקות שתן נוספות אצל שירות המבחן, על מנת שניתן יהיה לגזור עליו שירות לתועלת הציבור, ולחלופין ביקשה כי אם לא תתקבל עתירתה, ייגזר עליו, לכל היותר, עונש של מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טענה, כי חרף

האמור בתסקירים, הנאשם לקח אחריות מלאה על חלקו לאורך כל הדרך, טענה כי היה על השוטור באירוע לנהוג בצורה מתונה מכפי שנהג, ולו היה נוהג כך, האירוע היה מסתיים בצורה אחרת. נטען עוד, כי האירוע מעלה סימני שאלה לגבי התנהגות השוטור ונחיצות הכח שהפעיל כלפי הנאשם.

12. הנאשם בדברו האחרון אמר, כי אם יגזר עליו עונש מאסר בפועל, חייו ייהרסו וכך גם כל ההישגים שהשיג. הנאשם הוסיף ואמר כי התנהלותו באירוע זרה לאורח החיים שמנהל וכן שיודע כי טעה.

מתחם העונש ההולם

13. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירה על גופם, שלוותם הנפשית ושלומם ושמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק.

14. מעשיו של הנאשם אמנם לא היו מתוכננים, אך היוו תגובה מידית לניסיון של שוטור לבצע את תפקידו. מעשה התקיפה שבו פתח הנאשם אמנם לא היה ברף הגבוה של עבירות האלימות, ואולם האלימות שהתפתחה כתוצאה מכך הביאה, בסופו של יום, וגם אם בעקיפין, לכך ששוטור נחבל בידו חבלה לא פשוטה, הגם שאין מחלוקת כי הנאשם עצמו לא התכוון במעשיו לגרום לחבלה שנגרמה. הנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר שהועלה לניידת המשטרה והוסיף להשתולל, דפק על חלון תא העצורים, קילל את השוטרים, איים עליהם והפגין במעשיו זלזול עמוק בהם ובתפקיד שמילאו.

15. ב"כ הנאשם טענה טענות בנוגע להתנהגותו אלימה או תוקפנית מצד השוטור. שימוש בכח מצד השוטרים אכן מתואר בכתב האישום המתוקן, ואולם כתגובה להתנגדותו של הנאשם למעצר ובניסיון להשתלט עליו לנוכח האלימות שנהג בה כלפי השוטרים. אכן, ניתן לתהות בנוגע לנחיצות השימוש בגז מדמיע על ידי השוטור כמתואר בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן, ואולם מרבית מעשיו של הנאשם אשר מבססים את העבירות בהן הורשע, קדמו למעשה זה.

16. עיון בפסיקה מלמד, כי על נאשמים שהורשעו בביצוע מעשים דומים לאלה שבהם הורשע הנאשם נגזרו עונשים בעלי רכיב מוחשי של מאסר בפועל, ולעיתים גם מאסר בעבודות שירות לצד רכיבים עונשיים נלווים. ראו למשל רע"פ 6544/08 ברדוגו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 28.7.08); רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 אבו מדיג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.6.14); ע"פ 6040/13 מדינת ישראל נ' נעמאן (פורסם בנבו 19.3.14); ע"פ 23394-01-14 (מרכז) עמרן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.2.14). עם זאת, ניתן למצוא גם פסקי דין שבהם נגזר עונש קל מזה, שהרכיב המרכזי בו הוא שירות לתועלת הציבור. ראו למשל ע"פ (מח' ים) 8414-09-11 חחיאשוילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.9.12).

17. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, ולצדד מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים - פיצוי לנפגעי העבירות.

העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 27. לחובתו הרשעה קודמת אחת שהתיישנה מבית דין צבאי בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, שביצע כשהיה חייל.

19. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. מידת החיסכון בזמן השיפוטי שבצד ההודאה מוגבלת, הן בשל כך שההודאה באה במועד שבו נקבע התיק לשמיעת ראיות, הן בשל התנהלות הנאשם לאחר הודייתו. כפי שעלה במהלך הדיונים שנקבעו לצורך שמיעת טיעונים לעונש, הגם שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הוא מתקשה לקבל אחריות על מעשיו. הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו, בנימוקים שסתר זה את זה, כפי שפורט בפרוטוקול הדיון מיום 17.10.17. טענותיו אף לא עלו בקנה אחד עם חתימתו על הסדר טיעון כתוב, שבו פורטו בצורה בהירה תנאי ההסדר. גם לאחר שנדחתה בקשתו לחזור בו מההודאה, הנאשם שב וטען טענות הנוגעות לתוקפנות של השוטר כלפיו, שתכליתן לתלות את האשמה להתרחשות האירוע בשוטרים, באופן המנוגד לעובדות כתב האישום המתוקן. אמנם, שירות המבחן התייחס לעובדה כי הנאשם מוכן לבחון דרכים אלטרנטיביות להתנהגותו באירוע, אך לא ניתן להתעלם מן המשמעות שיש לאי לקיחת אחריות על המעשים, המלווה בחשש שהם יישנו בעתיד, בשל אי הכרה בפסול שבהם. עובדה זו מחייבת שקילת שיקולים של הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

20. שירות המבחן שב ותיאר בתסקיריו, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד לפרנסתו ומבטא שאיפות להתפתחות מקצועית. לצד זאת תואר, כי הנאשם משתמש בסמים כדרך להשתייכות חברתית, וכן שקיימת נטייה שלו לשימוש לרעה בהם.

המציאות מלמדת, כי ישנם אנשים הנוהגים לעשות שימוש קבוע בסמים "קלים" ולצד זאת מצליחים לנהל אורח חיים הכולל שגרת עבודה, או לימודים או חיי משפחה. לטעמי, אין בכך כדי לתאר שגרת חיים זו כ"נורמטיבית", שכן היא כוללת ביצוע קבוע של עבירות פליליות שעניינן שימוש בסמים. שגרת חיים שכזו מלווה תדיר בסיכונים הנובעים מהשימוש בסמים והשפעתם על ביצוע פעולות יומיומיות הכרוכות מטבען בסיכון, כגון נהיגה ברכב, הפעלת ציוד מכני מסוכן וכיוצא באלה.

21. יש להוסיף, כי הנאשם עצמו טוען טענות סותרות גם בעניין השימוש בסמים. שירות המבחן תיאר בתסקיריו, כי שתיים מתוך ארבע בדיקות שתן שנערכו לנאשם הכילו שרידי סמים. הנאשם טען, כי מדובר בתוצר לוואי של "עישון פסיבי" שהוא נחשף לו במקום עבודתו ובביתו, טענות בעלמא, שלא גובו בכל ראייה שתתמוך בהן ואף סותרות את טענת הנאשם עצמו בפני שירות מבחן, במסגרתה הודה בשימוש נמשך בסמים "קלים", כאמור בתסקיר שהוגש ביום 27.8.17.

הנאשם הציג תוצאות בדיקת דם שערך באופן פרטי ואשר נמצאה נקיה משרידי סמים. אין בכך כדי לשנות, שכן גם חלק מהבדיקות שנערכו בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סמים, ולא הובאה כל ראיה לתמוך בטענה, כי שרידי סמים הנובעים מ"עישון פסיבי" נגלים רק בבדיקות שתן אך לא בבדיקות דם.

22. נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם מנהל שגרת עבודה תקינה ורצופה לאורך זמן, וכי ענישה מוחשית שתוטל עליו עשויה לפגוע בשגרת עבודה זו ולקטוע אותה. הגם שעובדה זו היא בעלת משקל, לצד שאיפתו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין ונכונותו לבחון את התנהלותו, ושלושתם מצדיקים הקלה מסוימת, אין בהם, אף לא בהצטברותם, כדי להוות משקל מכריע שיצדיק להימנע מגזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם.

23. החלטתי למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לתכנית שערך הממונה על עבודות השירות, החל מיום 4.3.18.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פיצוי לעד תביעה 2 בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.4.18.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.